

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:		Felelős szerkesztő:	Laptulajdonos és kiadó:	Telefonszám: 13.
Egész évre	10.— K	OSZESZLY M. VICTOR.	BALKÁNYI ERNŐ.	Szerkesztés és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.
Fél évre	5.—	MEGJELENIK MINDEN VASARNAP.		
Negyed évre	2.50	Nyitlér sora 1 korona.		
Egyes szám ára 20 fillér.				

Magyar föld — magyar kézen.

A magyar nemzeti és demokratikus földbirtokpolitika megoldását régóta sürgetik azok, akiknek még a háboru kitörése előtt is az volt a meggyőződésük, hogy Magyarország lakóainak boldogulása a legszorosabb összefüggésben van a magyar mezőgazdaság fejlődésével. Ezt a meggyőződést a világháború megerősítette. Egész természetes dolog tehát, ha a Magyar Gazdaszövetség már a háboru befejezése előtt, a döntő győzelmek előestéjén tanácskozás tárgyává tette azokat a kérdéseket, amelyekről függ a magyar mezőgazdaság jövő fejlődése. A kiinduló pont a tanácskozásoknál az volt, hogy a mezőgazdaság jövőbeni fejlődését elsősorban is az ember mozdtija elő, maga a földmivelő, ennek a földmivelőnek kell tehát okos törvényekkel, célravezető társadalmi és törvényhozási intézkedésekkel a birtokában levő szántóföldön egy oly várat építeni, amelynek védelme alatt meg tudjon fejlőni nemcsak gazdasági, hanem immár bizvást mondhatjuk történelmi hivatásának.

A szántóföld a legnagyobb erőssége az országnak. Sajnos azonban, ez az erősség éppen olyan szabadforgalom tárgya volt, mint valami bolti árucikk. A rossz törvények, sőt még inkább az egymásra torló és a legtöbbször logikai összefüggésben nem álló törvényhozási intézkedések halmaza szinte hihetetlen gyorsasággal forgatta ki a magyar földmivelőt otthonából, vonta el a tulajdonképeni hivatásától.

Ezeket a bajokon kell tehát segíteni háboru utánra s legelsősorban azt kell biztosítani, hogy a magyar föld maradjon magyar kézen, maradjon azok kezén, akikben meg van a testi és lelki készség arra, hogy kezelésük alatt a magyar szántóföld jövőben is meg tud fejlőni nagy gazdasági és történelmi hivatásának.

A háboru máris sok tanulságot hozott felszínre s így az új birtokpolitikának alapjai kezdenek kifejlődni. Az ellenség által felidült felvidéki falvak lakói részére a törvény kimondja az elidegenítés tilalmát. Így kell eljárni azokkal szemben is, akik mint rokkantak, vagy mint évek hosszú során át Amerikában éltek, jutnak majd szántóföldhöz. Egy szóval alapvető tanítéte a demokratikus nemzeti földbirtok-politikának, hogy a földbirtok hihetetlenül nagy mobilizációját meg kell szüntetni, a földbirtok állandó egy kézből maradását biztosítani kell. Ehhez természetesen nemcsak bizonyos elidegenítési tilalmakra, hanem az örökösödési törvény megváltoztatására, a földteher mentesítésre, a mezőgazdasági hitel rendezésére, a földbirtok-fejlesztések törvényszerű

szabályozására is szükség lesz, vagyis mászóval amíg a pénz mindenhatóságába vett hitet le nem romboljuk magasabb beavatkozással, addig a létező bajokon nem igen tudunk segíteni. Ugy kell a földbirtokot megszervezni, hogy tulajdonosát abból semmiféle pénzzel ki ne lehessen becsúlni. Legyen a föld a szántó-vető népé, s miután természetesen még mindig nagyon sok föld van egy tömegben, egyesek kezén, arról is kell gondoskodni, hogy a földbirtok megosztás az eddiginél jóval arányosabb legyen.

A legnagyobb örömmel kell tehát üdvözölni a Magyar Gazdaszövetségben megindult tanácskozásokat, amelynek célja az, hogy a háboru utánra az igazi nemzeti és demokratikus földbirtokpolitika sarkigazságait megállapítsák. A háboruból visszatérő hősök leginkább fogják látni, hogy az itthonmaradottak nagyon is sokat gondoltak a szántóföld s az ősi tűzhely megerősítésére. E nélkül nem látnók biztosítva a magyar földmivelő nép békés jövőnd munkáját!

Az élő hősök és a holt hősök.

Szomorú panaszt hallottunk. Az alsólendvai kórházban ápolt hősökről megelégedezett a közönség. Az a pénz, amit a kincstár a sebesültek élelmezésére ad, vajmi kevés, s a közönség áldozatkészsége mindjobban elfordul a hősöktől.

Ez az a bizonyos lendvai szalmaláng!

Emlékezzünk csak vissza. Mikor az első sebesült-transzportot kaptuk kórházunkba, kint voltak az állomáson mindannyian. Szégyelte magát az, aki üres kezekkel ment. Virággal, cigarettával, cukorkával, hűsítővel fogadtuk a hősöket és megkönnyeztük külön-külön valamennyit. Az első napokban, ha az utcán láttunk végig-sántikálni egy-egy sebesültet, boldogok voltunk, ha megszólíthattuk, kezet szoríthatunk vele, megkínálhattuk cigarettával, vagy behívhattuk magunkhoz egy jó falatra, egy pohár borra. A legjobb falatunkat délben elküldtük a sebesülteknek. A közeli és távolabbi falvakból hosszú oldalas szekerek hozták be a sok elemőzsiát, bort, dohányt, amit a falvak jószívű lakói küldtek a „szegény sebesült katonáknak.“ Azután a vasárnap délutáni bucsujárás, fel a kórházba! Csak úgy hemzsegték a kórszobák a látogatóktól. Ide sem jött senki üres kézzel, ki gyümölcsöt, ki cigarettát, ki mást hozott. Annyira tuletették és tularasztották mindennel a sebesülteket, hogy végtére el kellett rendelni, hogy aki valamit hoz a kórházba, az az ajándékát tartozik leadni a felügyelőnőnél, s ettől fogva a felügyelőnő osztotta szét a sebesültek között a busán érkező adományokat egyenlő porciókban, alkalmas időben. Ma?!

Ma ott tartunk, hogy majdnem nélkülöznek a sebesültek. A közönség egészen megelégedezett rólok. Valami fásultság, érzéketlenség, nagyfokú indolencia urálja a lelkeket. Ha új sebesültek

érkeznek, kinek jut már eszébe elibük menni? Elsántikálhatnak nap hosszát az utcán, ki ad nekik már cigarettát, ki érdeklődik a sebe, a családi viszonyai, a harctéri dolgai után, ki vigasztalja, ki hívja be magához? A legjobb ebédfalatunkat szépen megesszük magunk, kinek jut eszébe felküldeni a kórházba egyik vagy másik súlyosabb sebesültnek, betegnek?! A falvakból hol vannak a hosszú oldalas szekerek, melyek azelőtt fölösen is hoztak be szeretetadományt?! A látogatók is majdnem egészen elmaradtak a kórházban. Más a dolgunk. Gondoljuk, mi nélkülünk is meggyógyulnak a sebesültek.

Hát igaz, meggyógyulnak a mi jó falatunk, a mi szerető gondoskodásunk, a mi cigarettáink, a mi jó szavunk, érdeklődésünk nélkül is, de az már mégsem járja, hogy megelégedezünk az értünk küzdőkről, legelemibb kötelességünkről. A kincstár minden egyes sebesült élelmezésére ad — ha jól tudjuk — napi másfél koronát, ha száz sebesült lenne állandóan, akkor 75 koronából még csak lehetne valamit főzni nekik, de már husk sebesültnek 15 koronáért mit adjon az a vendéglős?!

A tehetősökhöz, a vagyonos emberekhez szólunk, akik ha adtak is eddig, annyit adtak és olyan ritkán adtak, hogy vagyoni viszonyaikkal mellett számba sem jöhet az adakozásuk. Őhozzájuk szólunk, mert ők adtak legkevésébbet, pedig ők adhatnának leg többet. Kérdezzék meg egyik vagy másik sebesülttől, hogy hogyan bántak velük másutt, különösen az osztrák és cseh kórházakban. Kérdezzék meg és tegyenek egy kis összehasonlítást, sebesültjeinknek bizonyára csak hasznuk lesz belőle.

Mondjunk valamit a holt hősökről is.

Már a háboru első hónapjaiban hallottuk egyik országos híri szónokunk és politikusunk ajakáról — amit különben mindannyian érünk a szívünkben is —, hogy a világháboruban elesett hősök emléket meg kell őriznünk nemcsak belsőleg, ki-ki a maga hozzátartozóját a lelkeben, hanem emléket kell nekik állítani láthatóan is, márványból vagy vasból, hogy a jövő nemzedék oda járhasson hazaszeretetet és önfeláldozást tanulni.

Meg is mondta mindjárt, hogy hogyan képzeli a dolgot. Minden község, minden város tartsa számon, hogy községükből, városukból kik haltak hősi halált, hol estek el és mikor estek el, háboru után akár az iskola falára, akár a templom falára látható helyen fűgesszenek egy márvány-táblát és véssék rá az adatokat. Minden község, város, meg a legszegényebbek is megtehetik ezt, mert amellet, hogy tartoznak ennnyivel az utódokért elvértettek emlékének, még nem is kerül sokba.

Az eszmének visszhangja támadt az egész országban s ezer meg ezer község és egyház mondotta ki, hogy márványtáblával örökíti meg a falujokbeli hősök neveit és ecélből szorgalmasan összegyűjtenek minden szükséges adatot.

Minden egyes elesett hősnék nem állitha-

tunk díszes siremléket, mert legtöbbnek a sírját sem találánk meg, ugyan ki-ki a szívében egy egész életen keresztül siratja és gyászolja elesett kedvesét, hitves a férjét, fiu az apját, apa a gyermekét és így tovább, de az eljövendő nemzedéknek már csak halvány sugaré jutna az emlékből s felő, hogy idővel az is egész kihamvadna. Kell tehát, hogy külsőleg, láthatóan is megőrizzük, elfelejtethetlenné tegyük a hősök emlékeit. Az iskola falán, vagy a templomban állandóan ott lesz a serdülő gyermekek, a jövő nemzedék előtt az a tábla, arról olvashatja, megtanulhatja a faluja hőseinek nevét s példát meríthet ahhoz, hogy hogyan kell a hazát tettekkel szeretni és meghalni érte.

Talán az egész országban Zala az egyedüli vármegye, ahol eddig még egyetlen szó sem esett az elesett hősök emlékének megőrkítéséről. Mintha nekünk nem is volnának hőseink, akik honszerelmeitől izzó lélekkel csoportosultak a szent úgy zászlója alá és áldozták fel vérüket, életüket. A községek pár napig emlegetik az elesettet, aztán napirendre térnek az esetjük fölött. A régi kuruc vármegyében nincs senki, aki összegyűjtene és megmentene a feledéstől az elesett hősök emlékeit.

Nincs rendjén ez se. A vármegye székhelyéről ki kell indolni egy erőteljes mozgalmat, amely minden egyes községet figyelmeztessen kötelességére. A régi kuruc vármegye nem maradhat el a többi megyéktől. Az elesettek emlékét nálunk is márványba kell vésní, meg kell örökíteni. A zalai fiuk első a harctéren, nem lehet, hogy mi, akik líthon maradtunk, utolsók legyünk!

Zalai honvédek

a toporutzi támadásnál.

Egy hős főhadnagy levele.

A múltkorában a hivatalos jelentések megemlékettek, hogy Toporutznál a 307-ik honvédegyezred mely csodálatos, főfűlmuhatatlan vitézséggel küzdött. Azonban a jelentés elhalgatja, hogy az ezredben zalai honvédek is küzdenek s hogy a legnagyobb, leghihetlenebb hősiességet

a 4-ik század tanusított, amely kizárólag zala-megyei honvédekből áll. Ez a század egyedül egy teljes muszkazredet semmisített meg a tartalékával. Óhóber teljesítménye, amelyre nem volt még példa a háború történetében s amelyet, miután a haditörténelem is följegyezte már, nekünk sem lehet megőrkítenélul hagyani Egy hős főhadnagy közli velünk az arányaiban is óriási csata leírását a következőkben:

A lapokból sokszor olvashatni, hogy a honvédek mily hősiességgel verték vissza az ellenség támadásait. — Nem mulasztatom el az alkalmat, hogy a legutóbbi Toporutz-i harcok alkalmával a 307. honvédegyezred hősiességét, bátorságát meg ne örökítem, mert hírve a történelem lesz — A 307. honvédegyezred 1. zászlóalj már számos esetben tüntette ki magát, de főfűlmuhatatlan hősiességéről csak a 19-iki harcok alatt tett tanubizonyságot, amikor is az oroszok negyedik gyalogezrede intézte ellene a támadását. Ez alkalommal e század egy-egy egész orosz ezredet teljesen megsemmisített és a tartalékát széjleverte. — Egy század egy teljes ezredet! A zászlóalj még Pozsonyban az ezred megalakulása alkalmával a 13. (pozsonyi), 14. (nyitrai), 18. (soproni) és a 20-iki (kanizsai) ezredékből alakult. — A negyedik század, a jó zalai magyar gyerekek, mutatják meg ez alkalommal, mire képes a magyar! 10-én hajnalban észreveszik, hogy a muszkák nagy tömegben közelednek feljük. Mint jó magyar emberhez méltó, a századparancsnokok kiadják a parancsot: Föl fiuk! Minden ember elfoglalja a lövést és már félt órákor hajnalban az összes puskák dolgoztak oly rettenetes borzalmassággal, hogy már reggel félnyelv órákor nyolcszáz muszka hevert a rajjonalunk előtt! — Egy kisse lecsendesült a harc, amidőn észreveszik bakáink, hogy a holtak közül igen sokan mozognak, mire ismét erős tűz alá veszik a zalai gyerekek a már holtaknak vélt ruszkiakat. Kísült, hogy java csak szinlelte halálát. Ezek újból felvették egész közelről a harcot. — Erős kézitusa alatt megtört végre teljesen erejük és 11 órákor délben a muszka 4. gyalogezred teljesen megsemmisült. — A mi tartalékainkra nem is volt már szükség, mert a zalaiakból álló 4. századunk meg a muszka tartalékait is széjleverte, igen jó tüzéségünk együftmüködéssel.

E harcnak még volt a maga eredménye is. A január 20-án megjelent hadseregparancs, melynek másolatát szinten közlöm, elismeréssel nyilatkozik a 307-esekről, kik nap-nap után újabb és újabb tanubizonyságot szolgáltatnak hősiességükről. A hadseregparancs így hangzik:

„Üdvözölöm a védőszakasz derék csapatait! A nap dicsősége ismét a miénk teljességében. Gyalogság és tüzéség bemutatják, mire képesit a biztos összmüködés. A siker áttekintésül tudatom, hogy az ellenség 16 támadását egy egész friss hadtesttel intézte, egyedül a gyümölcsös ellen a 4. gy.-e. részei nyomultak előre. Erősen megviseit tüzéségét az utolsó 2 nap alatt sok új úttal meg erősítve ma több, mint 40.000 lövést adott le. Minden erőfeszítése hiába! Egy lépést tért sem nyert, de vesztesége iszonyu. A védőszakasz neve immár a történelem, és a egész viláig ismeri. Büszkén tekinthettek mindnyájan tetteikre! Drága elesett hőseink emlékeit soha el nem homályosuló dicsőség öve fényezi. Hála és dicsőség a Mindenhatónak! Bajtársi köszönetem nektek, vítézeim. A legfeljebb Hadur és a Haza joggal bizik bennetek. Örizzétek meg dicsőségéteket!

Nagy, tábornok.”

Miután mi csak arról tudunk, ami előtünk folyik le, — érdeklődve később megtudtuk, hogy az egész frontunkon heves harcok voltak ugyanezen idő alatt és mindenütt szép eredménnyel állta meg helyét a 307. honvédezd. Toporutz, 1916 január 23.

K. J. főhadnagy.

Ügybeosztás az alsólendvai kir. járásbírósnágnál.

Dr. Gefferth Elek kir. vezető-járásbíró az 1916. évre a következő ügybeosztást adta ki:

Dr. Gefferth Elek kir. járásbíró ügyköre: elintézi az elsőki ügyeket, végezi a központi intézkedéseket, a szóbeli keresetet, a váltó-, csekk-és kereskedelmi utárvány kereseteket s ezekből alakult pereket, a vagyonjogi perek egyrészt, az egyezségi kísérleteket, a vagyon nélküli elhunytak halálesetfelvételeit, a kir. járásbírósnágnál keddi napokon délelőtt 8 órától 12 óráig rendszerűnapot tart, stb.

Szabó János kir. járásbíró ellátja a polgári perek felelőrszt.

Lovass Gyula kir. albiró ellátja a telekkönyvi és végrehajtási ügyeket, gyakorolja a telekkönyvi iroda felet a felügyeletet.

Baláz s József kir. albiró ellátja a polgári perek egyegyed részét, az örökösödési ügyeket stb.

Metz József kir. albiró ellátja a büntető ügyeket, a büntviszgalatokat, a vizsgálóbírói teendőket, a fiatalokor terheltek büntügyeit, a büntető

Baka-nóta.

Csilagos éj teregeti szárnyát,
Betakára a honvédkaszárnyát.
Kaszárnyában csak én vagyok ébren,
Mint ahányszor rád gondolok,
Nincsen annyi csillag se az égen!

Holnap reggel masíroz a század,
Vár a muszka, megöök vagy szaszat!
S ha megvárnak, hull a piros vérem.
Kis angyalom, édes rózsám
A sebémet bekötözi nekem!...

Édesanyám, ne sírjon hiába!
Lesz öröme mégis a fiába.
Ha megélek, visszajövök újra,
Örmester ur lesz belőlem
Meglátja majd, egy-két hónap múlva!

Kovácszay Erzsi.

A fátum.

Mikor megölte, még csak oda sem tekintett az eltorzuló arca, a végsőt vonagló királynőni termetre, pedig a felesége volt. A saját felesége, kit szeretett, imádott, bálványozott. Megölte irgalmatlanul. Annyi leikiismerfurdalást sem érzeit, mikor megfojtotta, mint a katoná, ki ellenségnek bajtársát lelövi a csatatéren kommandóra.

Csak mikor már künn járt a szabadban, messze a még nem régen oly boldog fézséktől, csak akkor kezdett erőt venni idegein valami sajátszerű tompa fájdalom. Olyanforma érzés, aminőt az ártatlanul elítélt érez a vesztőhelyen. Terhes képzelete végig álmódja még egyszer az egészét. Látja a búbajos gonosz asszonyt, aki neki mindene volt. Volt. Most már senkije, semmije. Magához emelte a fertőből, mert szeretie.

„Megölte, mert megcsalt.” Az övé volt, joga volt hozzá.

Egy-két éve még az egész kis város rajongott érte. Ó volt az aranyifjuság vezére, a társaság lelke, mamák szeméfnye. Szép, bátor és okos. Leányok és asszonyok csak úgy törték magukat utána. És mikor ő mégis ehhez a meghurcolt, eltasított asszonyhoz szegődött, még haragosai is sajnálták. Hogy is feledkezhetett meg ennyire magáról egy Forgó, a híres pataji Forgó-család utolsó vére?! Hogy is bolondulhatott be ez okos ember abba az egykori jótment leányasszonyba?! És ha még jó lélek lett volna! De valóságos boszorkány volt, aki verni tudott a nézésével, a szemével. Szinte félték tőle.

Mekkora port vert föl tavaly, hogy egy igazi dzsentri, Bíró Ödön, feleségül vette. Igaz, hogy hamar el is kergette. Ugy űzte ki házából a hálatlan, gonosz asszonyt, mint az idegen kutyt.

Nem fogta senki pártját, még csak nem is védte senki, mindenki tudta, mi a bűne. S a kacér, rossz asszony maga sem tagadott semmit a hálojába fogott, deleg Forgó gyerek előtt. Tudott ő mindent róla, mégis ha hozzásimult a szépséges boszorkány-asszony, forni kezdett a vére, égni az agyveleje, lángolni minden idege. Nem tudott nélküle élni. Alig bonyolódott le a válópöre, feleségül vette. Nem törődött világgal, családdal lámájával, átkával, vad, pusztító szenvedély emésztette a testét, perzelte a lelkét. Érezte fejével és szívével, hogy nem méltó hozzá és mégis magához emelte.

Es az a csicsérgő, bolondos asszonyka olyan szent volt. Legalább ő így hitte. Pedig őrdög volt, nem szent.

Egyszer csak megint sutogni kezdett a világ. Eleinte csak halkán, később mind hangosabban. Ó nem hallotta, vagy ha hallotta, nevetett rajta. Nem is rágalom, hanem csak őrlésűt foghat rá új bűnt. A Magdolnák nem szoktak újra vétkezni. És mégis... — a régi történet új lett megint. Meggyalázta őt is, mint a másikat, elpusztította őt is, mint valamennyit.

Indulatának első viharában el akarta gázolni, szét akarta morzsolni büntársát, azt a gyereket is, ki még alig rázta le a magáról az iskola porát. Jó, hogy idejekorán kerekelt oldott. Hiszen az a tacsók nem volt, nem lehet bűnös! Az asszony csábította el. Ingerelte őt a gyerek ártatlansága.

A hívös szellő valahonnan a távolból darbokra törtélt, zavaros akkordokat lopott a fülebe. Valami ismerős nótat húztak a cigányok, s a hang vitte, vitte magával oda a zajba, a vigadó, a kacagók, a boldog emberek közé.

Ugy sirt a hegedű, úgy zokogott a cimbalom.

„Kitették a holttestet az udvarra...”

A mulatózók észre sem vették, mikor leült az egyik asztal mellé.

Egy részeg német munkásember űlt a szomszéd asztalnál. Rongyos volt és sápadt. Nyolc üres üveg ásitott előtte. Most tették elébe a kilencediket.

Merev, bárgyu tekintete beleszett a semmi-ségbe.

Dühösen csapott a durva asztalra még durvább öklével, csőrömpölvé gurultak szét az üvegek és mindgyere azt ordította:

— Kommt, vas kommt!

Mennyi filozófia!

Az új vendég mintegy villámütésre kapta

feljelentéseket, valamint a büntető ügyekben előterjesztett kérelmeket és nyilatkozatokat.

Koch Odön kir. bírósági jegyző a váltó, telekknövyi és végrehajtási ügyekben segédi munkát végez.

Hav el Ede bír. végrehajtót Németh Sándor őrnök helyettesíti.

A főljástrom és mutató adatairól köznapon délelőtt 9 órától déli 1 óráig, vasárnap és ünnepen pedig délelőtt 9 órától 11-ig. — más kezéltő könyvekből hétköznapokon délelőtt 10 órától 11 óráig lehet értesítést kapni. Büntügyekben a jogosultak az iratoknak hétköznap délelőtt 9 órától 1 óráig, vasár- és ünneppanokon pedig délelőtt 9 órától 11 óráig tekinthetik meg és ügyeikről értesítést nyerhetnek.

A telekknövyi iroda vezetője — addig, míg Beck Hugó kir. telekknövyvezető népfelkelői szolgálatot teljesít — Apatis János kir. telekknövyvezető.

A telekknövyi iktatóknövy és mutatóknövy adatairól köznapon d. e. 9 órától déli 1 óráig, vasár- és ünneppan pedig délelőtt 9 órától 11 óráig ad a telekknövyi iktató értesítést.

A telekknövyi iroda és telekknövytár hétköznap d. e. 10 órától 12 óráig, vasár- és ünneppan d. e. 9 órától 11 óráig, országos vagy hetivásár napján pedig délelőtt 9 órától 12 óráig áll nyitva a felek részére.

A kezelő-személyzet a következőkből áll:

1. Németh Sándor őrnök,
2. Módjénó díjnok,
3. Molnár Lajos őrnök.

Csiza Nándor őrnök a telekknövyi bevezetéseket fogatosítja.

Kilár Sándor díjnok készíti a telekknövyi másolatokat s a polgári megkeresésekben vezető a jegyzőknövyet.

Nagy Pál díjnok a központi irodában a másolási munkákat végzi.

— „Milliók könyve.“ Herczeg, Mikszáth, Szomaházy s általában legjava regényíróink művei új, a maga nemében páratlanul olcsó kiadásban jelennek meg: egy-egy teljes, befejezett regény ára 24 fillér. Szinte hihetetlenül hangzik, hogy a legérdekesebb regények, amelyek eddig 3—4 koronába kerültek, most 24 fillérért kaphatók. Ezt a csodát megvalósította a „Milliók könyve“ vállalat. Az első regény Herczeg-Ferenc: „A lár virága“, a második Szomaházy István: „Mesék az írópárról“, a harmadik: „Egy önkéntes naplója“, Farkas Pál nagy népszerűségű, vídám könyve, míg a negyedik regény Conan Doyle kitünő detektív-története: „Az üldöz.“

fel fejét, mintha egy csöbör jéges vizet öntöttek volna rajta végig.

— Kommt, vas kommt!

Önkéntelenül ismételte e szavakat és jóleső nyugalmat szállta meg lelkét.

Érezte, hogy ebben az ostoba mondatban van a lét problémájának a kulcsa, melyet hiába keres a bölc.

A végeztet hatalma ez, melyet nem kerülhet ki senki, mely feletünk lebeg, mint a felhő, melyből áldásos eső, vagy jégvihar fakadhat, egyaránt. Nem is ő ölte meg a feleségét, ártatlan a vétélőt. A fátum a gyilkos. A végeztet, a mely már kezdettől fogva gyilkosnak száma. De hát akkor az a szegény asszony?

Erre a gondolatra láthatatlan kéz kezdte fojtogatni. Didergett... hűszen akkor az is ártatlan. Olyanná teremtette a fátum, olyanná tette az örökösöt vére, vagy tudja ismer, mi? Ki ölte hát meg boldogságát, ki a gyilkos? Ki?... — Szegény asszony, szegény! Ha most kellene megölnie, de hogy ölné meg...

Egy távolból eső asztalnál kesergő legények mulattak. Újra az előbbi nótát huzzatták a bolondok, mintha arra hálgatna az a rettenetes hatalom, mely kénye-kedve szerint játszik velünk.

Es újra sirt a hegedű és zokogott a cimbalom:

„Kitették a holttestet az udvarra,
Hej! nincs, aki végig-végig sirassa!“

A gyilkos csak bámúlt, bámúlt bele a semmibe, aztán lehajította lázas fejét a hegedű asztalra. Es sirt hosszan és sirt keservesen.

— Cigány, hazudik a nótád!

HIREK.

Kórházban.

Kálásztermő magyar róna kicsiny falujában, Közsegházán fehér zászló: ott most ispotály van. Ifjak, vének, felnépek lábujjhegyen járnak, Sójaj röppen a szivekből, Messze, messze idegenből A faluba sebesültek várnak!

Megjötték a várvavartak csendbe, halaványon Lezart szemmel feküsznek bent, a hófehér ágyon. A faluban nagy a munka: gyúrnak, főznek, sütnék. Lagznak is elég volna, Nem annak a béna, csonka Tizenöt szál szegény sebesültek!

Dédjelgetik, becézetik, úgy vigyáznak rájuk, Érintetlen, szűz helyből vette a párnájuk. Melyik ébred, melyik szomjas, aggodónom várja Késő este, reggel, délbe A felvegről Örsze néne S szörzke Ferkó, kicsiny unokája!

Egy van köztük, aki nem kér, egy van köztük árval Muszka legény, szive táját magyar szurony járta. Nagyon beteg, felrebeszél, cserepes az ajka... Sápadt arca látói veres, Valakint néz, kutat, keres: Nincs oly doktor, aki segít rajta!

Ferkót hívja! fűrtös fejet nézi, simogattja, Suttog hozzá: Dimitrit mond, annak szolngatja. Megtört szeme az otthoni kicsi fiát látja... Szive aig rebben, dobban, S messze, messze Muszkaohonban Virradóra eggyel több az árva!

P. Békefi Hermin.

Példának okáért a tej

is drága. De furcsán vagyunk evvel a drágasággal általában. Általában furcsán vagyunk mindenféle portékának a drágaságával. A szegény családott és csalatott jámbor fogyasztóközönség azt hiszi az ő naivságában, hogy ez, meg az a portéka kétszerte drágább, mint tavaly előtt, mert csak kétszerannyi pénzt kell érte adni. Nem úgy van, jámbor atyámfia! Háromszorta, négyszerte s néha ötszörte is drágább! Egyik portékát sem nevezem meg, de igen sokra ráillik ez. Valamelyes mennyiségért kell adnom kétannyi pénzt, mint tavaly előtt. Evvel kétszerte drágább az a valami. Igen ám, de az eladó előre megnyugtatta a lelkiismeretét a mai szigorú viszonyokkal s jó szükén mérte a portékát, mert nehéz az élet, t. i. neki s evvel már háromszorta drágább; most jön a legkeserűbb: minthogy szorultság van, nem lehet válogatni, így ad éretlen, silány, riott, penészes portékát; nincs más. Evvel már négyszerte drágább a portéka. Az ötödik drágítás igen kedves. A drágán fizetett, szükön mért silány portékát mikor átadja az árúító a vevőnek, hozzateszi: köszönje meg, hogy ilyet is kap. Tehát köszönjük alásan...

Példának okáért a tej is drága. 14 fillérrel főlemelkedett 28 fillére egy liter tehéntej. De mindamellett, hogy ez éppen kétszeres ár, ez meg a legolcsóbb az összes élelmiszerek és nem élelmi portékák között. Türhető, elviselhető és nyugodtan fizethető. Hiszen más vidékeken drágább ez a tárgy. Tehát vivát 28 filleres tej!

De a tejhordozók nem elégszenek meg a kétszeres árral. A gazdasszonyoknak küzdelmet kell folytatniok a vizesítéssel szemben is. Haragusznak, bosszankodnak, csak hogy sirva nem fakadnak a messzire látható vizes, kékszinű tej miatt. De panaszkodni nem lehet, szemrehányást nem tehet az ember a tejhordozó napzamos előtt, mert ez megsértődik s úgy otthagyja azt a házat, mint Szent Pál az oláhokat, fellengzően fe-

levlén: Ha nem tetszik a naecesságának, annál jobb, majd elviszem oda, ahol nem kérdezik, hogy vizes-e, vagy nem vizes a tej?

Talán lehetőleg segíteni rajta valahogy, hogy a kétszeres árért ne legyen vizes a tej?!

— **Elhunyt kispap.** A kedre virradó éjjel a szombathelyi szemináriumban tüdőgyulladás következtében elhunyt Bassa József harmadéves kispap. A háboru kitörése óta nagy burgalommal ápolta a kórházakban sebesült katonáinkat s egy alkalommal meghült, tüdőgyulladást kapott mely kioltotta ifju és sok reménye jogosító életét. Az elhalt papnövédek holttestet szülei hazaszállították Belatinra s ott helyezték örök nyugalomra. Az elhunyt Bassa Iván zalabagonyai piébános testvérecesét gyászolja.

— **Eljegyzés.** Hozsán István törzserőmester, az alsólendvai származású hős pilóta, január hó 23-án az Eszek melletti Szöllőspusztán eljegyezte Dencsi Hermina urleányt, Dencsi Victor közalmi főgépész leányát.

— **Új állomási előjáró Muraszterdahelyen.** Tokody Ferenc korai halálával megűresedett a muraszterdahelyi állomási előjárói állás, melyet most töltöttek be. Mind örömmel értesülünk, az állásra Hartmann Lajos dadis- (Komárom-megye) állomási előjárót, Hartmann Ede alsólendvai szabómester fiát neveztek ki, aki előérathatólag époly előzékeny és lelkiismeretes vezetője lesz a szerdahelyi állomásnak, mint boldog emlékü elődje volt. Hartmann Lajos már a legközelebbi napokban átveszi a muraszterdahelyi állomás vezetését.

— **A megyei választmányi ülése.** Zala-vármegye Állandó választmánya f. hó 7-én Zalaegerszegben, a vármegyeház gyűléstermében ülést tart. Az ülésen a f. hó 14-én tartandó megyegyűlés tárgysorozatát készítették elő.

— **Elhunyt szabadságharcos.** Molnár Ferenc 48-as hónapj január hó 30-án Velemérben elhunyt. A megboldogult a szabadságharcot végigküzötte s nagy lelkesedéssel beszélt mindig a 48-as évek élményeiről. Az utóbbi időben betegeskedni kezdett s 30-án délelőtt 90 éves korában csendesen elhunyt. Temetése hétfőn délután ment végbe nagy részvét mellett.

— **Megsemmisítették a baromfi- és tojaskivitelit tilalmat.** Néhány héttel ez-előtt nagy megnyugvással fogadta a közönség Székely Emil járási főszolgabírónak ama üdvös rendeletét, amellyel eltöltötte, hogy a járásban egyszere a baromfi és a tojást házról-házra összevásárolják és kiszállítsák a járásból. A rendeletre határozottan szükség volt, mert a falusi termelők a piaci cikke árának maximálása miatt bojkott alá helyezték piacunkat, nem hoztak be a városba semmit, hanem a baromfit és tojást összegyűjtötték és eladták a faluról-falura járó tyukászoknak, akik viszont többnyire Ausztriába vagy külföldre szállították ki e fontos élelmi cikkeket. A főszolgabírói rendelet egyszerűben véget vetett a tyukászok aranyjuezi napjainak s a lendvai piacra hosszú idő után visszatért a tojás és a baromfi. A közönség tehát örült, mert a kivitelit tilalommal egyidőben jóval csökkentek is a baromfi- és tojásárak, úgy, hogy az utóbbi időben még a hatósági áron alul is lehetett vásárolni. Sajnos azonban, az örömmüket most elrontotta Zalamegye alispánjának egy multheti rendelete, mellyel Székely Emil főszolgabírónak a baromfi- és tojaskivitelre vonatkozó rendeletét megsemmisítette. Az alispán rendelete kimondja, hogy a főszolgabírói tilalmat kénytelen hatályon kívül helyezni, mert a tilalomra nincsen törvényes alap. Mult héttől kezdve tehát újból szabad a vásár a tyukászokra nézve, bizonyára nem nagy öröme a lendvai közönségnek.

— **Megszűnt az ebzárlat.** Az előjáróság tegnap délután közhírré tette, hogy a városunkban elrendelt ebzárlat megszűnt.

— **Mi kell a népnek?** A becsületes magyar népet nem egyszer elrágalmazzák, hogy ami nivós, izléses és igazán szép, az magas neki és nem szívesen vásárolja. Ezt a rágalmat egyszerűben agyonütötte „Az Érdekes Ujság” csodálatosan gyors hódítása. Ez a három évi fennállása óta országhódítónak bizonyult képes hetilap művészi képeivel, izléses beállításával s olvasmányainak irodalmi hangjával egyaránt meg tudta hódítani a nagy közönséget. „Az Érdekes Ujság” a kunyhótól a palotáig mindenüvé eljutott s ezt a nagy népszerűséget meg fokozni fogják azok a harctéri, irodalmi, művészi és szociális pályázatok, melyeket a gyönyörű hetilap most tűzött ki 7500 korona értékben.

— **Kinek mi a kedvenc étele?** Ügyvédnek — pörkölt. Mérnöknek — körte. Papnak — barátfüle. Gazdának — rétes. Erdésznek — fánk. Bányásznak — aranygaluska. Fogorvosnak — foghagyma. Bakternek — aludtje. Vártüzérnek — lekvár. Cserépfedőnek — palacsinta. Tűzoltónak — lágos. Vadásznak — töltelék. Tornásznak — ugorka.

— **A Munkásügyi panaszbizottságok** és a katonai jelügyelet alá helyezett gyárak munkásainak munkai, bér- és szolgálati viszonyára vonatkozó honvédelmi miniszteri rendelet részletes magyarázó szöveggel megjelent. Az új rendelet nálunk egészen új szerű szociálpolitikai rendszere megérdemli, hogy az érdekeltek munkaadókon, munkásokon és alkalmazottakon kívül a közönség is megismerje, mert az az itthonmaradottak széles rétegeinek érdekeit öleli fel. A könnyen áttekinthető, ügyesen összeállított kis füzetet a Népszava-könyvkereskedés adta ki. Ara 30 fillér s kapható minden könyvkereskedésben.

— **Gyilkos anya.** Városi Erzsébet taliándörögdi 19 éves hajadon, hogy szegényét eltitkolja, szerelme gyümölcsét rongyokba burkolva az istállóban elásta. Az esetet a kapolcsi csendőrség kinyomozta és a gyilkos anyát átadta a bíróságnak.

Szerkesztői üzenetek.

— **T. I., Zalabaksa.** Minden úgy lesz, ahogy kívánja. Üdvözl.

— **L. L. Budapest.** Ha megkapjuk a kéziratot, közöljük rendszeren minden héten. Nem lesz baj, ha esetleg 8-10 számra is terjed, de az egész regény kéziratát egyszerre kérjük beküldeni. Üdv.

A legjobb magyar

szakácskönyvek

igen jutányos árban kaphatók BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendván.

A miniszterium által engedélyezett és a kir. tanfelügyelőség által 663/191. sz. alatt ajánlott

Zalamegye legújabb fali térképe megjelent

Nagyon szép kiállításban Iskolai és irodai czélra!

Ára 22 korona.

Megrendelhető BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendva

Egy csinosan butorozott emeleti szoba a Főuton azonnal kiadó. Bővebb felvilágosítás kiadóhivatalunkban nyerhető.

Augusztá-Naptár

a legjobb magyar írók almanachja!

Jövedelme a Nemzet Háza rokkant-otthoné.

Szépirodalmi részét írták: Bálint Lajos, Bede Jób, Bíró Lajos, Drasche-Lázár Alfréd, Faragó Jenő, Hajdu Miklós, Hajó Sándor, Hevesi József, Hervay Frigyes, Ignótus, Kosztolányi Dezső, Kozma Andor, Krudy Gyula, Lakatos László, Lázár Miklós, Márkus Miksa, Molnár Ferenc, Nádas Sándor, Pekár Gyula, Porzolt Kálmán, Révész Béla, Sebők Zsigmond, Szini Gyula, Tormai Cecil, Vajda Ernő.

Az Augusztá-Naptár ára 1 korona.

Megrendelhető lapunk kiadóhivatalában, vagy az Augusztá-Alap irodájában Budapest, Károly-körút. Portóköltés 20 fillér, ajánlott küldéssel 45 fillér.

Mindenkinek szükséges naptár!

Legjobb naptár az Augusztá-Naptár. Mindenki vegye meg, mert ezzel rokkant hőseinken segít!

Vaskereskedésben
egy tanonc
teljes ellátással azonnal felvétetik.
MARTON KÁLMÁN
Alsólendva.

Hirdetések jutányosan felvételnek e lap kiadóhivatalában Balkányi Ernő könyvkereskedésében.

Egy jó magaviseletű, lehetőleg 2, vagy 3 fősőbb (polgári) iskolát :: végzett fiú ::

nyomdász-tanulónak évenként emelkedő fizetéssel felvétetik Balkányi Ernőnél :: Alsólendván. ::

Alsólendván, a Főut legszebb és legforgalmasabb pontján, újonnan épült modern házban egy szép tágas

üzlethelyiség kiadó.

A helyiségben öt év óta egy modernül berendezett mészárszék és hentesület állott, mely a tulajdonos bevonulása miatt most megszünt. **Mészáros vagy hentesnek kiválóan alkalmas a hely.**

Bővebbet a tulajdonosnál:

Balkányi Ernőnél, Alsólendva

6050

közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a

KAISER-féle Mell-Karamella három fenyővel

Köhöges rekedtség, hurut, elnyálkásodás és görcsös köhögés ellen legbiztosabban használhatók.

Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérért kapható Alsólendván **Fuss F. Nándor** gyógyszerárában. *—128

Ha szerencse éri, vagy valamihez Isten segedelmét várja: ne feledkezzék meg a sebesült katonákról!

Az Alsólendvai Takarékpénztár a hetibefizetési betét- és előleg-üzletág

XVII-ik csoportját

1916. február hó 24-én nyitja meg.

24 A magyar és külföldi regényirodalom legjobb, legkiválóbb termékei mesésen olcsó árért! Minden füzet egy befejezett teljes regény! **»MILLIÓK KÖNYVE«** Minden kéthétben egy regény jelenik meg! **24** FILLÉR Herczeg, Szomaházy, Mikszáth, Bársony, Bródy, Pekár, Heltai, Krudy stb. legjobb regényei! Egy teljes regény 24 fillér. FILLÉR Kapható Balkányi Ernő könyv- és papirkereskedésében Alsólendván és Muraszombatban.

Az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár Részvénytársaság 1915. évi.

TARTOZIK

MÉRLEG-SZÁMLÁJA

KÖVETEL

	Vagyon:		Tétel:		Követel	
	korona	fillér	korona	fillér	korona	fillér
Pénztár	15196	43	Részvénytöke	280000	—	—
Váltó	958356	35	Tartalék-alap	51000	—	—
Jelzálog-kölcsön	460391	28	Betét	809439	57	—
Kezeselt "	16413	—	Hehthefizetési betét	79713	—	—
Heti befizetési kölcsön	148600	—	Átruházott kölcsön	—	889152	57
Polyoszámia	151179	25	Visszszámított váltó	—	373174	46
Eelőleg-kölcsön	14292	—	Polyoszámia	—	203278	—
Pélszerelés	274	90	Osztalék	—	50999	20
Óvás költség	490	78	Betét kamat 10% adó	—	300	—
Értékpapír	69853	60	Ármeneti kamat	—	2131	62
" független kamata	688	66	Heti befizetési betét-kamat tartalék	—	8823	65
Ingatlan	19818	—	Nyereség és veszteség:	—	8615	67
Ármeneti tétel	400	—	áhozott nyereség a múlt évről	401	88	—
Ármeneti kamat	5754	40	az 1915. évi tiszta nyereség	23522	17	—
Hátralékos "	29690	57				
	1891399	22				
					1891399	22

Alsólendva, 1915. évi december hó 31-én.

Rosenberg Mór
penztárnok.
Dr. Józsa Fábrián
igazg. tag.

Schwartz Mór
igazg. tag.
Arnstein Benő
igazg. tag.

Karabélyos Elek
elnök.
Dr. Brünner József
igazg. tag.

Szmódiss Victor
igazg. tag.
Wortman Benő
igazg. tag.

Dr. Hajós Kálmán
igazg. tag.
Gross Mór
igazg. tag.

Baranyay Béla
könyvelő.
Grassanovits Ottó
igazg. tag.

Fenti mérleg-számlát a szabályszerűen vezetett könyvekkel tételről-tételre összehasonlítottuk, azokkal tökéletesen megegyezőnek találtuk.
Alsólendva, 1916. évi január hó 18-án.

Freyer Lipót
telügy. biz. tag.

Bittera Béla
telügy. biz. tag.

Kiss Dénes
telügy. biz. tag.